

РЕШЕНИЕ

№ 92

гр. Ихтиман, 17.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ИХТИМАН, ПЪРВИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Радослава М. Йорданова

при участието на секретаря Лиана Цв. Тенекева
като разглежда докладваното от Радослава М. Йорданова Административно наказателно дело № 20211840200614 по описа за 2021 година

производство по чл. 59 и сл. от ЗАНН

ЦВ. В. Т. ЕГН ***** от гр. Ихтиман е обжалвал наказателно постановление № 21-1204-001033/31.08.2021 г. на ОДМВР София, с което на основание чл. 179, ал. 1, т. 5 ЗДвП му е наложена глоба в размер на 150 лева и на основание чл. 178ж, ал. 1 ЗДвП му е наложена глоба в размер на 1000,00 лева и е лишен от право да управлява МПС за срок от 3 месеца.

В жалбата се оспорва приетата в НП фактическа обстановка.

Въззиваемата страна, редовно призована, в писмено становище оспорва жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните писмени и гласни доказателства, по отделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното:

На 04.06.2021 г.в ОДМВР София е бил получен сигнал от КР. С. СТ. от с. Вакарел за това, че на 04.06.2021 г. в района на 23 км на АМ „Тракия“ е бил изпреварен от лек автомобил СО 6661СС през аварийната лента, за което е изготвен и клип от инсталиран в автомобила видеорегистратор.

След установяване на собственика на лекия автомобил рег. № СО6661СС на Ц.Т. в ОДМВР София от св. Б.Б. в присъствието на св. И.М. и при участието на св. К.С. е съставен АУАН № 272222/22.06.2021 г., в който е прието, че на 04.06.2021 г. около 07,35 часа в, движейки се по АМ „Тракия“, посока гр. София в района на 23 км е извършил маневра изпреварване от дясната страна, движейки се в лентата за принудително спиране и без да са налице необходимите условия в ЗДвП /техническа неизправност на МПС, здравословен проблем на водач или пътник/, като създава опасност за движението. Нарушенията са квалифицирани по чл. 41, ал. 1 ЗДвП и чл. 58, т. 3 ЗДвП.

Констатациите в акта са потвърдени от показанията на свидетеля К.С., според когото

той се е движел със скорост около 100 км/ч, когато на около 1 км след отбивката за с. Вакарел бил изпреварен от лек автомобил през аварийната лента с висока скорост и тъй като не е очаквал оттам да преминава превозно средство се уплашил.

Въз основа на съставения АУАН е издадено и атакуваното наказателно постановление, с което на Т. за нарушението на чл. 41, ал. 1 ЗДвП на основание чл. 179, ал. 1, т. 5 ЗДвП му е наложена глоба в размер на 150 лева, а за нарушението на чл. 58, т. 3 ЗДвП на основание чл. 178ж, ал. 1 ЗДвП му е наложена глоба в размер на 1000,00 лева и е лишен от право да управлява МПС за срок от три месеца.

При тази фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

При съставяне на акта за констатиране на нарушението и при издаване на наказателното постановление не са допуснати нарушения на процесуалните правила посочени в чл. 36-46 и чл. 52-58 ЗАНН. Атакуваното наказателно постановление е издадено в съответствие с установената по делото фактическа обстановка, съобразно изискванията на ЗАНН и въз основа на акт за констатиране на административно нарушение, съдържащ изискуемите от закона реквизити. Обстоятелството, че св. К.С. не е присъствал непосредствено при предявяване на АУАН на жалбоподателя Т. не съставлява съществено нарушение на процесуалните правила, което да обуслови отмяната на наказателното постановление на формално основание.

В тежест на наказващия орган е да докаже от обективна и субективна страна административното нарушение. Безспорно е, че в преценката си, дали да издаде НП, този орган се основава на констатациите в АУАН и те в рамките на производството по налагане на административни наказания се приемат за верни до доказване на противното. Това не е така обаче в съдебното производство, тук те нямат обвързваща доказателствена сила. В него съдът е длъжен да изясни фактическата обстановка, чрез допустимите доказателствени средства и да прецени има ли извършено нарушение и правилно ли е санкционирано то.

Съгласно чл. 41, ал. 1 ЗДвП пътните превозни средства се изпреварват от лявата им страна, като в чл. 179, ал. 1, т. 5 ЗДвП е предвидена глоба в размер на 150 лв. за водач, който не спазва предписанието на пътните знаци, пътната маркировка и другите средства за сигнализиране, правилата за предимство, за разминаване, за изпреварване или за заобикаляне, ако от това е създадена непосредствена опасност за движението.

От друга страна, съгласно чл. 58, т. 3 ЗДвП при движение по автомагистрала на водача е забранено да се движи или спира в лентата за принудително спиране, освен при повреда на пътното превозно средство, както и при здравословни проблеми на водача или пътниците в превозното средство. От редакцията на закона е видно, че движението в лентата за принудително спиране на автомагистрала не е забранено във всички случаи, а само когато превозното средство е изправно и водачът или пътниците в превозното средство нямат здравословни проблеми.

В случая от събраните по делото доказателства /показанията на св. С. и предоставения от него снимков материал/ се установи, че водач на лек автомобил с рег. № СО6661СС е предприел маневра изпреварване от дясната страна, която маневра е извършена на автомагистрала и с висока скорост на движение, което несъмнено създава непосредствена опасност за движението. Освен това за извършване на тази маневра водачът на автомобила се е движел в лентата за принудително спиране.

Установено е, че собственик на автомобила е жалбоподателят Ц.Т., който след като не е посочил друго лице, което да е управлявало същия, следва да отговаря за извършените нарушения съобразно правилото на чл. 188, ал. 1 ЗДвП.

В хода на производството се установи, че Т. на около 1 км след пътен възел Вакарел посока гр. София на АМ "Тракия" е навлязъл в лентата за принудително спиране, за да

извърши маневра изпреварване, като съдът приема за достоверно твърдението на самия жалбоподател, че целта му е била да избегне застигнатия от него лек автомобил, управляван от св. С..

Въпреки това съдът приема, че възраженията на жалбоподателя за незаконосъобразност на наказателното постановление са неоснователни. Това е така защото, той, в нарушение на правилата за движение по пътищата, е предприел маневра изпреварване отдясно и за известен период от време се е движел в лентата за принудително спиране без да има здравословни проблеми и без повреда на превозното средство. В случая жалбоподателят не може да се позовава т.нар „спасителна маневра“, тъй като ако се приемат неговите твърдения, че късно е забелязал бавно движещият се пред него автомобил и изпреварвайки го отдясно е целял да избегне настъпването на пътно-транспортно произшествие, то той очевидно не е съобразил скоростта си с интензивността на движението, което представлява самостоятелно нарушение на правилата за движение по пътищата. При това положение той не може да черпи права от собственото си противоправно поведение, тъй като ако се е движел със съобразена скорост, той би имал възможност да намали, така че да не се налага да извършва нарушение на правилата за движение по пътищата.

Затова и съдът приема, че Т. е бил правилно санкциониран за допуснатите от него две нарушения – по чл. 41, ал. 1 ЗДвП и по чл. 58, т. 3 ЗДвП, поради което и атакуваното наказателно постановление е законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

На основание чл. 84 ЗАНН вр. чл. 189, ал. 3 НПК в тежест на жалбоподателя следва да бъдат възложени сторените в производството разноски в размер на 8,00 лева, представляващи пътни разноски за явяване на свидетел.

Предвид изхода на делото в полза на ОДМВР София следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63, ал. 3 ЗАНН вр. чл. 144 АПК вр. чл. 78, ал. 8 ГПК. Съдът като съобрази разпоредбата на чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ приема, че следва да бъде определено възнаграждение в минималния размер, а именно 80,00 лева.

Поради изложените съображения и на основание чл. 63, ал. 1 ЗАНН

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 21-1204-001033/31.08.2021 г. на ОДМВР София, с което на ЦВ. В. Т. ЕГН ***** от гр. Ихтиман, ж.к. "...", бл. . ет. ., ап.. за нарушение на чл. 41, ал. 1 ЗДвП на основание чл. 179, ал. 1, т. 5 ЗДвП му е наложена глоба в размер на 150 лева и за нарушение на чл. 58, т. 3 ЗДвП на основание чл. 178ж, ал. 1 ЗДвП му е наложена глоба в размер на 1000,00 лева и е лишен от право да управлява МПС за срок от три месеца.

ОСЪЖДА ЦВ. В. Т. ЕГН ***** от гр. Ихтиман, ж.к. "...", бл., ет. . ап. . ДА ЗАПЛАТИ в полза на РС-Ихтиман сторените разноски в размер на 8,00 лв. /осем лева/.

ОСЪЖДА ЦВ. В. Т. ЕГН ***** от гр. Ихтиман, ж.к. "...", бл. . ет. ., ап. . ДА ЗАПЛАТИ на ОДМВР – София сумата от 80,00 лв. /осемдесет лева/ разноски в производството.

Решението може да се обжалва с касационна жалба по реда на АПК пред АдмС–София област в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Ихтиман: _____